

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Quod ordinarii verbi ministri, sunt legitimi Parochi, & illorum Vicarii, modò
tamen hi examinati prius & admissi sint. 6

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

CAP. IV. *Vnde dignoscere oporteat Pseudoëccleſtaſtas.*

2 Pet. 2.
Iuda.
Ad Ti-
moth. &
Titum.
2 Tim. 3.
1 Tim. 1.

Q Vos qui velit penitus agnoſcere, is 2 Petri epiſt. legat cap. 2. & quæ ejuſdem argumenti eſt, Iudæ Apoſtoli unicam, & eaſ potiſſimum divi Pauli Epiſtolas, quaſ ad Timotheum ac Titum cœpiſcopoſ ſuoſ præſcripſit; in quibuſ illoſ eodem, quo Dominuſ, nomine appellat lupoſ rapaceſ, non parcenteſ gregi: ex nobiſ quidam ſuborituruſ, ſed perverſa loquenteſ, ut abducant diſcipuloſ poſt ſe; homineſ, ſeipſoſ amanteſ, cupidoſ, elatoſ, ſuperboſ, blaſphemoſ, ſine affectione, ſine pace, criminatoſ, incontinenteſ, protervoſ, reprobos circa fidem; à ſine præcepti, quæ charitaſ eſt de corde puro & conſcientia bona & fide non ficta, toto cœlo aberranteſ, in vaniloquium converſoſ, ſeductoreſ, proficienteſ in pejuſ, erranteſ, & in errorem mittenteſ, magiſtroſ prurienteſ auribuſ, & in fide (quod bonam conſcientiam repulerint) naufragoſ; verbis contententeſ, ſaniſ vero ſermonibuſ & ei, quæ ſecundum pietateſ eſt, doctrinæ neutiquam acquieſcenteſ, ſuperboſ, languenteſ circa quæſtioneſ & pugnaſ verborum, ex quibuſ oriuntur invidia, contentioneſ, blaſphemix, ſuſpicioſeſ, malæque conſtictationeſ hominumuſ mente corruptorum, ac proinde ad nihil utileſ, niſi ad ſubverſionem audientium; quorum ſermo ut cancer ſerpit. Nunquid poterat Apoſtoluſ, futuroſ conſciuſ, hoſce Pſeudoëccleſiaſtaſ apertiuſ aut dilucidiuſ deſignare? quos nulluſ profecto Apelleſ tam expreſſim ſuiſ coloribuſ depingere potuiſſet.

1 Tim.
3. 4.

2 Tim. 2.

CAP. V. *Soli autoritate Ordinaria comprobati, ad Verbi miniſterium admittendi.*

Adverſuſ hoſ Pſeudochriſtoſ & Pſeudo- prophetas, noſ præmunivit Chriſtuſ: Videte, inquieneſ, ne ſeducamini. multi enim venient in nomine meo, dicenteſ, Ego ſum Chriſtuſ, & multoſ ſeducent, ut in errorem (ſi tamen fieri poteſt) inducantur etiam electi. nolite ergo ire poſt eoſ. Voſ ergo (uti ſubjecit commoneneſ) videte; ecce prædixi vobiſ omnia. Chriſti ergo præceptum, quantum nobiſ ipſe concedit, ſequenteſ, quoſ lupoſ, tam peſtilenteſ, ab ovilibuſ ac Diœceſibuſ Noſtriſ abigam, viſum Nobiſ eſt opere præcium fore, antiquoſ innovare Canoneſ, quibuſ præcipitur, ne ulli ad Verbi miniſterium ſeu prædicationiſ Officiuſ, niſi miſſi autoritateque ordinaria approbati ſint, admittantur.

Rom. 10. Quomodo enim (ſecundum Apoſtoluſ) prædicabunt, niſi mittantur?

Matt. 24.
Luca 21.

Marc. 13.

Rom. 10.

CAP. VI. *Quod legitimi & ordinarii Verbi miniſtri, ſunt Parochi & illorum Vicarii; modo tamen hi examinati priuſ & admiſſi ſint.*

Ordinarij ergo verbi miniſtri, Eccleſiarum Parochialium legitimi Rectoreſ ac Parochi ſunt. quoſ etiam perſonaliter apud eaſdem Eccleſiaſ, ſecundum Canonicas ſanctioſ, perpetuo reſidere volumuſ; niſi tamen eoſ magna ratio, veluti quod vel majoriſ ac publicæ utilitatiſ cauſa abſint, quæ & Noſtro calculo approbari debet; vel quod ſoli, ob Parochiæ amplitudineſ, gubernationi tantæ non ſufficiant, excuſaverit. Tum enim, qui per illoſ delegabuntur, Vicarii ſeu Vicecurati, (modo tamen hi etiam examinati, & tam quod ad vitæ integritateſ, quam Chriſtianæ eruditioniſ puritateſ & zelum, attinet, idonei reperti fuerint) Noſtro permiſſu, eodem Officio perſungentur. Qui vero deincepſ in Vicecuratoſ reſſumentur, Vicarii noſtri in Pontificaliſ, ac Theologorum, ei per Noſ adjungendorum, in Diœceſibuſ vero Suffraganeorum Noſtrorum, illorum, quibuſ hoc muneriſ committendum duxerint, cenſuram (num videlicet obeundo muneri� apti ſeu idonei ſint vel minus) expectabunt.

Ex licet iſ etiam de cle. lib. 6.

CAP. VII. *Fratreſ mendicanteſ quatenuſ admittendi.*

Aliquot retro ſeculiſ in Eccleſiam recepti ſunt quatuor Mendicantium Fratrum Ordineſ, quò Parochorum in verbi miniſterio cooperarii forent. Quoſ abſit ut repellam; ſi tamen intra Concilii Vienneniſ, ſub Clemente V celebrati, aliarumque Canonicarum conſtitutionum cancelloſ ſe continerint; nec ante acceſſerint, quam per ipſorum Prælateſ, ut viri inculpatæ vitæ, diſcreti pariter ac modeſti, ac verbi Divini probe gnari, judicentur, atque ad hoc munuſ deligantur; deinde etiam Vicariis Noſtriſ in Pontificaliſ præſentati, taleſ inventi fuerint ac permiſſi.

Ex Conc. Vienn. Cle. diſpoſitum de ſepal.

CAP. VIII. *Quam modeſtiam fratreſ mendicanteſ in Verbi prædicatione ſervare oporteat.*

Qui tamen, quum in ſubſidium tantum vocati ſint, ordinariis Eccleſiarum Rectoriſ moleſti eſſe deſinent; ita videlicet, ne eoſdem (quum ſuo munere fungi ipſimet velint) præoccupent, neve, quoſ in excolenda vinea Domini juvare debent, in concionibuſ virulenta ac detractoria lingua carpant; uti nonnulli hujus generiſ ſolent, qui, inflati ac incompoſiti, populi auribuſ demulcendiſ ſtudent, ſuam

Ex decret. Ponti. Pont.